

WRĘCZYCA WIELKA

OBLUBIENIEC

Nr 2019/2 13.01.2019

Tygodnik Parafii Świętego Józefa Oblubieńca Najświętszej Maryi Panny

Drodzy Parafianie! Bracia i Siostry w Chrystusie! Święty Kościele we Wręczycy!

„Zabrzmiął głos Ojca:
«Ten jest mój Syn umiłowany,
w którym mam upodobanie»”. (Mt 3, 17)

Odnowienie naszego chrztu przeżywamy co roku w Wielką Noc, a dziś patrzymy na Jezusa naszego Pana, który rusza na misję, bo On nie tylko mówi, że należy do Boga i że Jemu się oddaje, ale też faktycznie codziennie realizuje dzieła, które Ojciec dla Niego przygotował. Proś dziś Ducha Świętego, by Cię umocnił do takiego życia, by dziś żył w Tobie Chrystus, namaszczony, posłany i wierny.

ks. Robert Grohs, Proboszcz

Papież Franciszek na Twitterze:

„Pierwszym krokiem, aby się modlić jest stanięcie w pokorze. To pójście do Ojca i powiedzenie Mu: „Spójrz na mnie, jestem grzesznikiem”. A Pan słucha.” (11.01.2019) „Ducha tego świata przewycięża się duchem wiary: wierzyć, że Bóg jest właśnie w bracie i siostrze, którzy są moimi bliźniami.” (10.01.2019) „Nie obawiajcie się zapłakać w obliczu bolesnych sytuacji: to są krople użyźniające życie. Łzy współczucia oczyszczają serce oraz uczucia.” (9.01.2019) „Miłość nie toleruje obojętności, miłość jest współczująca. Miłość to zaangażowanie własnego serca dla innych.” (8.01.2019) „Bóg stał się człowiekiem: w Jezusie przyszedł dzielić nasze życie. Pielęgnujmy tę relację z Nim i między nami. Radosnych Świąt Narodzenia Pańskiego dla braci i siostr chrześcijańskiego Wschodu.” (7.01.2019) „Mędracy ofiarowują Dzieciątku Jezus swoje cenne dary. Dzisiaj poprośmy Boga: Panie, pozwól mi odkryć na nowo radość dawania.” (6.01.2019)

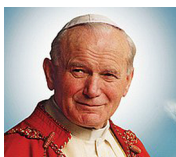
Święta myśl od świętych:

„Gromienie diabła jest rzeczą ludzi wielkich, tych, co mają moc. My, słabi, możemy tylko uciekać się do Imienia Jezus. Nikt nie może wejść do Królestwa Niebieskiego nie wypróbowany. Zabierz pokusy, a nikt nie będzie zbawiony. Od bliźniego jest życie lub śmierć. Bo jeżeli pozyskaliśmy brata, Boga pozyskaliśmy; ale jeżeli zgorszyliśmy brata, zgrzeszyliśmy przeciw Chrystusowi. Pewien brat powiedział do abba Antoniego: «Módl się za mnie». A starzec mu odrzekł: «Ani ja się nad tobą nie zlituję, ani Bóg, jeśli ty sam nie zdobędziesz się na gorliwą modlitwę»” (Św. Antoni Wielki, pustelnik)

Ogłoszenia duszpasterskie

1. Dziś, na zakończenie okresu Bożego Narodzenia, w święto Chrztu Pańskiego, modlimy się do Ojca za wszystkich odrodzonych z Ducha Świętego, chrześcijan, przybrane dzieci Boga, aby kochały wszystkich taką miłością, jak Bóg Ojciec.
2. We czwartek przypada wspomnienie św. Antoniego Wielkiego, opata, Dzień Dialogu Chrześcijańsko-Żydowskiego.
3. W piątek rozpocznie się Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan. Pamiętajmy o tej intencji także w naszych modlitwach osobistych, małżeńskich i rodzinnych.
4. W najbliższą sobotę, w dniu św. Józefa Sebastiana Pelczara, wielkiego miłośnika Boga i człowieka, kończymy zasadniczy czas tegorocznej kolędy. Tego dnia odbędzie się też tzw. kolęda dodatkowa dla tych, którzy nie mogli przyjąć daru modlitwy i pasterskiego błogosławieństwa w wyznaczonym terminie. Przypominamy, by na stole nie zabrakło Pisma Świętego.
5. W nowym numerze „Niedzieli” polecamy szczególnie niezwykle ciekawy wywiad z amerykańskim lekarzem dr. Robertem Walley'em, znanym na całym świecie obrońcą życia, artykuł o Centrum Formacji Misyjnej i jeszcze rozmowę z dyrektorem Centrum Misji Afrykańskich, który posługiwał wśród jednego z najbiedniejszych plemion na świecie.
6. W najnowszym „Oblubieńcu” znajdziemy kolejny odcinek adhortacji św. Jana Pawła II o powołaniu i misji świeckich w Kościele i w świecie oraz jego przepiękną homilię o tajemnicy i znaczeniu dzisiejszego święta.
7. Za tydzień zapraszamy w niedzielę na piękny tradycyjny parafialny koncert kolęd, który odbędzie się po wieczornej Mszy św., o 18:00. Niech trwa ta piękna tradycja naszej parafii, aby Bóg, który z miłości dał nam swojego Syna, był jeszcze bardziej uwielbiony.
8. W ostatnim czasie „na organy” złożono 10300 zł (Maria Kosmala, Marianna Liszewska, Cecylia Paludkiewicz, Andrzej i Krzysztofa Derbisz, Bronisław Szyda i Jarosław Macherzyński, Andrzej i Ewa Rokosa – 2. rata, Czesław i Grażyna Pilarz, Józefa Klucznik, Arkadiusz i Małgorzata Rybak, Pelagia i Alojzy Pachowie, Anna Wiśnik, Jadwiga Lamik, Grzegorz i Edyta Labocho, Józef i Lila Grzyb, Lidia Banasik, Anna i Zenon Zielonka, Jakub Stępień, Sandra Kińska, Michał i Anna Przygoda, Eugeniusz i Janina Ogłaza, Leszek Praski, Szczepan i Jadwiga Pawlak, Władysław Jaszczyk, Wiesław i Zenona Ułamek – 2. rata, Paweł i Edyta Spalik, Przemysław i Katarzyna Sucharkiewicz, Michał i Karolina Krysińcy, Elżbieta Ball i Agnieszka Czarnowska, Anita Toborek, Lech Biernacki, Janusz i Barbara Dyla, Mirosław i Barbara Chład, Jacek i Anna Adamik, Lech Biernacki, Anna i Marcin Langner, Regina i Waclaw Mrowiec, Remigiusz i Małgorzata Błaszczkowscy i kilkunastu ofiarodawców anonimowych). W najbliższym tygodniu zapłacimy przedostatnią ratę za organy. Pozostanie już tylko 20 tysięcy z całej sumy 145 tysięcy. Jak wszyscy wiemy, nie jest to jednak mała suma i wymaga mobilizacji nas wszystkich, o którą serdecznie prosimy, tym bardziej, że w tych dniach znów trzeba będzie kupić węgiel na ogrzewanie kościoła i domu św. Józefa.

Św. Jan Paweł II

Adhortacja Apostolska CHRISTIFIDELES LAICI

**O powołaniu i misji świeckich w Kościele i w świecie
dwadzieścia lat po Soborze Watykańskim II, odc. 7**

ROZDZIAŁ I – JA JESTEM KRZEWEM WINNYM, WY — LATOROŚLAMI

Godność katolików świeckich w Kościele-Misterium – ciąg dalszy

Uświęcajcie się żyjąc w świecie

17. Powołanie ludzi świeckich do świętości oznacza wezwanie do tego, by żyli oni wedle Ducha włączeni w rzeczywistość doczesną, i poprzez uczestnictwo w działalności ziemskiej. Raz jeszcze napomina Apostoł: „Wszystko, cokolwiek działacie słowem lub czynem, wszystko czyńcie w imię Pana Jezusa, dziękując Bogu Ojcu przez Niego” (Kol 3, 17). Odnosząc te słowa do świeckich Sobór katolicki stwierdza: „Ani troski rodzinne, ani inne sprawy świeckie nie powinny pozostawać poza sferą ich życia duchowego”. Zaś Ojcowie synodalni mówią na ten temat: „Ogromne znaczenie posiada spójność życia wiernych świeckich, jako tych, którzy winni dążyć do świętości w normalnych warunkach życia zawodowego i społecznego. Dlatego w odpowiedzi na swe powołanie winni traktować codzienne zajęcia jako okazje do tego, by zbliżyć się do Boga, spełniać Jego wolę i służyć innym ludziom, prowadząc ich do komunii z Bogiem w Chrystusie”.

Powołanie do świętości ludzie świeccy muszą rozumieć i przeżywać nie tyle jako wymóg i katoryczny obowiązek, ile raczej jako czytelny znak bezgranicznej miłości Ojca, który ich odrodził do swojego świętego życia. W takim rozumieniu powołanie to jest istotnym i nieodłącznym składnikiem nowego życia otrzymanego wraz z chrztem, a więc konstytutywnym elementem ich godności. Równocześnie powołanie do świętości jest głęboko związane z misją i odpowiedzialnością powierzoną świeckim w Kościele i w świecie. Istotnie bowiem, już samo przeżywanie świętości, wynikające z uczestnictwa w życiu świętego Kościoła, jest pierwszym i fundamentalnym wkładem w budowanie kościelnej wspólnoty jako „świętych obcowania”. Oświecony wiarą wzrok raduje się wspaniałym widokiem tak wielu świeckich, mężczyzn i kobiet, którzy często nie zauważani lub wręcz nie rozumiani, obcy wielkim tego świata, lecz bliscy kochającemu ich Ojcu, są w normalnym życiu, wśród codziennych zajęć, niestrudżonymi robotnikami pracującymi w winnicy Pańskiej, pokornymi, lecz potężnymi mocą Bożej łaski sprawcami rozszerzania w dziejach Królestwa Bożego.

Świętość jest ponadto podstawową przesłanką i niezbędnym warunkiem do tego, aby Kościół mógł realizować swoją zbawczą misję. Właśnie świętość Kościoła jest tajemnym źródłem i nieomylną miarą jego apostolskiego zaangażowania oraz misyjnego zapału. Kościół, Oblubienica Chrystusa, tylko wtedy staje się Matką płodną w Duchu, gdy poddaje się Chrystusowej miłości i ją odwzajemnia.

Powróćmy raz jeszcze do biblijnego obrazu winnicy. Rozkwit i rozrost latorośli zależy od tego, jak mocno trwają one w winnym krzewie. „Podobnie jak latorośl nie może przynosić owocu sama z siebie — o ile nie trwa w winnym krzewie — tak samo i wy, jeżeli we Mnie trwać nie będziecie. Ja jestem krzewem winnym, wy — latoroślami.

Kto trwa we Mnie, a Ja w nim, ten przynosi owoc obfity, ponieważ beze Mnie nic nie możecie uczynić” (J 15, 4-5).

Wypada tu jeszcze przypomnieć, że w czasie Synodu odbyła się uroczysta beatyfikacja i kanonizacja kilku świeckich mężczyzn i kobiet, w których cały Lud Boży, a w szczególności ludzie świeccy mogą teraz znaleźć nowe wzorce świętości i nowe świadectwo heroicznych cnót, przeżywanych w zwykłych i normalnych warunkach ludzkiego życia. Jak powiedzieli Ojcowie synodalni: „Kościoły lokalne, a zwłaszcza Kościoły młode, winny rozpoznać pośród swoich członków, kierując się należąną rozwagą, tych ludzi, którzy we wspomnianych warunkach (w życiu codziennym czy też w małżeństwie) dali świadectwo świętości i mogą być wzorem dla innych, a następnie wystąpić — jeśli spełnione są wymagane warunki — z prośbą o ich beatyfikację i kanonizację”.

Na zakończenie tych refleksji, których celem było zdefiniowanie stanu, w jakim żyją katolicy świeccy w Kościele, ciśnie się na usta słynna przestroga św. Leona Wielkiego: *Agnosce, o Christiane, dignitatem tuam!* Tak samo przestrzega św. Maksym, biskup Turynu, tych, którzy otrzymali namaszczenie Chrztu świętego: „Baczcie na zaszczyt, jakiegoście dostąpili w tej tajemnicy!”. Niech wszyscy ochrzczeni wysłuchają raz jeszcze słów św. Augustyna: „Radujmy się i składajmy dzięki: staliśmy się nie tylko chrześcijanami, ale Chrystusem (...). Zdumiewajcie się i ciescie: staliśmy się Chrystusem!”.

Chrześcijańska godność, źródło równości wszystkich członków Kościoła, jest gwarantem oraz siłą rozwoju komunii i braterstwa, a równocześnie tajemnicą i mocą apostołskiego i misyjnego dynamizmu świeckich. Jest to godność zobowiązująca, godność robotników wezwanych przez Boga do pracy w Jego winnicy: „Na wszystkich tedy świeckich — mówi Sobór — spoczywa zaszczytny obowiązek przyczyniania się do tego, aby Boży plan zbawienia coraz bardziej rozszerzał się na wszystkich ludzi wszystkich czasów i wszystkich miejsc na ziemi”.

PROWADŹCIE WASZE DZIECI DO ŚWIĘTOŚCI

JAN PAWEŁ II

Kaplica Sykstyńska, święto Chrztu Pańskiego, 12.01.2003 r.

W Niedzielę Chrztu Pańskiego Jan Paweł II udzielił chrztu 22 niemowlętom pochodzącym z Włoch, Polski i Libanu. Zgodnie z tradycją, sakrament był sprawowany w Kaplicy Sykstyńskiej, «w której — jak zauważył Papież — malowidła wielkich artystów przedstawiają najważniejsze wydarzenia naszej wiary». W homilii Ojciec Święty nawiązał do sakramentu chrztu każdego chrześcijanina, który włącza go w tajemnicę śmierci i zmartwychwstania Chrystusa.

1. «Szukajcie Pana, gdy się pozwala znaleźć, wzywajcie Go, dopóki jest blisko» (Iz 55, 6).

Te słowa z Księgi proroka Izajasza rozbrzmiewają w liturgii dzisiejszej niedzieli, kończącej okres Bożego Narodzenia. Zachęcają nas one, abyśmy się zastanowili nad znaczeniem, jakie ma dla nas dzisiejsze święto Chrztu Pańskiego.

Przenieśmy się myślą nad Jordan, gdzie Jan Chrzciciel udziela chrztu pokuty i wzywa do nawrócenia. Do Prekursora podchodzi również Jezus, którego obecność przemienia ów gest pokuty w uroczyste objawienie Bóstwa. Niespodziewanie rozlega się głos z nieba: «Tyś jest mój Syn umiłowany, w Tobie mam upodobanie» (Mk 1, 11), i na Jezusa zstępuje Duch w postaci gołębiczy.

Jan uświadamia sobie, że w tym nadzwyczajnym wydarzeniu wypełniają się słowa o Mesjaszu narodzonym w Betlejem, któremu oddali cześć pasterze i królowie. On jest tym, którego zapowiadali prorocy, umiłowanym Synem Ojca, którego powinniśmy szukać, gdy pozwala się znaleźć, i wzywać Go, gdy jest blisko.

Przyjmując sakrament chrztu, każdy chrześcijanin spotyka Go osobiście: zostaje włączony w tajemnicę Jego śmierci i zmartwychwstania oraz otrzymuje nowe życie, które jest życiem samego Boga. Jakże wielki to dar i odpowiedzialność!

2. Dzisiejsza liturgia wzywa nas, abyśmy z radością czerpali «ze źródeł zbawienia» (Iz 12, 3) i na nowo przeżyli swój chrzest, dziękując za liczne dary, które otrzymaliśmy.

W tym duchu pragnę, zgodnie z tradycją, udzielić chrztu dwudziestu dwu niemowlętom w tej wspaniałej Kaplicy Sykstyńskiej, w której malowidła wielkich artystów przedstawiają najważniejsze wydarzenia naszej wiary. Dzieci te pochodzą przede wszystkim z Włoch, a także z Polski i Libanu.

Pozdrawiam was wszystkich, drodzy bracia i siostry, którzy zechcieliście uczestniczyć w tej pięknej uroczystości. Bardzo serdecznie pozdrawiam zwłaszcza was, drodzy rodzice, matki i ojcowie chrzestni, którzy macie być dla swych dzieci pierwszymi świadkami tego podstawowego daru, jakim jest wiara. Pan powierza waszej odpowiedzialnej opiece ich życia, które są tak bardzo cenne w Jego oczach. Z miłością czyńcie wszystko, aby wzrastały «w mądrości, latach i łasce»; pomagajcie im dochować wierności swemu powołaniu.

Za chwilę, również w ich imieniu, odnowicie przyrzeczenie zobowiązujące do walki ze złem i do pełnego przyłgnięcia do Chrystusa. Niech to wielkoduszne zobowiązanie kształtuje całe wasze życie!

3. Bądźcie też świadomi, że Pan wzywa was do nowej i głębszej współpracy. Powierza wam bowiem zadanie codziennego towarzyszenia tym dzieciom na drodze do świętości. Wy sami starajcie się być święci, abyście mogli je prowadzić do tego ostatecznego celu chrześcijańskiego życia. Nie zapominajcie, że świętość potrzebuje «chrześcijaństwa wyróżniającego się przede wszystkim sztuką modlitwy» (List apostolski *Novo millennio ineunte* na zakończenie Wielkiego Jubileuszu Roku 2000, pkt 32).

Niech Maryja, Święta Matka Odkupiciela, która w postawie pełnego otwarcia przyjęła Boży plan, wspiera was, umacniając waszą nadzieję i pragnienie wiernej służby Chrystusowi i Jego Kościołowi. Niech Matka Boża pomaga zwłaszcza tym dzieciom, aby do końca wypełniły plan Boga dla każdego z nich. Niech wspomaga rodziny chrześcijańskie na całym świecie, aby były prawdziwymi «szkołami modlitwy», w których wspólna modlitwa staje się coraz bardziej sercem i źródłem wszelkiego działania.

Patroni do poznania

Święty Antoni, opat

Antoni (zwany później Wielkim) urodził się w Środkowym Egipcie w 251 r. Miał zamożnych i religijnych rodziców, których jednak wcześniej stracił (w wieku 20 lat). Po ich śmierci, kierując się wskazaniem Ewangelii, sprzedał ojcowiznę, a pieniądze rozdał ubogim. Młodszą siostrę oddał pod opiekę szlachetnym paniom, zabezpieczając jej byt materialny. Sam zaś udał się na pustynię w pobliżu rodzinnego miasta. Tam oddał się pracy fizycznej, modlitwie i uczynom pokutnym. Podjął życie pełne umartwienia i milczenia. Nagła zmiana trybu życia kosztowała go wiele wyrzeczeń, a nawet trudu. Jego żywot, spisany przez św. Atanazego, głosi, że Antoni musiał znosić wiele jawnych ataków ze strony szatana, który go nękał, jawiąc mu się w różnych postaciach. Doznawał wtedy umacniających go wizji nadprzyrodzonych.

Początkowo Antoni mieszkał w grocie. Około 275 r. przeniósł się na Pustynię Libijską. Dziesięć lat później osiadł w ruinach opuszczonej fortecy Pispir na prawym brzegu Nilu. Miał dar widzenia rzeczy przyszłych. Słynął ze świętości i mądrości. Walki wewnętrzne, jakie ze sobą stoczył, stały się później ulubionym tematem malarzy (H. Bosch, M. Grünewald) i pisarzy (G. Flaubert, A. France).

Jego postawa znalazła wielu naśladowców. Sława i cuda sprawiły, że zaczęli ścierać uczniowie, pragnący poddać się jego duchowemu kierownictwu. Po wielu sprzeciwach zdecydował się ich przyjąć i odtąd oaza Faium na pustyni zaczęła zapełniać się rozrzuconymi wokół celami eremitów (miało ich być około 6000). Owe wspólnoty pustelników nazwano laurami. Wśród pierwszych uczniów Antoniego znalazł się św. Hilarion. W 311 r. Antoni gościł w Aleksandrii, wspierając duchowo prześladowanych przez cesarza Maksymiana chrześcijan. Spotkał się wówczas ze św. Aleksandrem, biskupem tego miasta i męczennikiem. Następnie, ok. 312 roku, udał się do Tebaidy, gdzie w grocie w okolicy Celzum, w górach odległych ok. 30 km od Nilu, spędził ostatnie lata życia. Stąd właśnie wybrał się do Teb, gdzie odwiedził św. Pawła Pustelnika. W latach 334-335 ponownie udał się do Aleksandrii. W roku 318 wystąpił tam bowiem z błędną nauką kapłan Ariusz. Znalazł on wielu zwolenników. Zatraskany o czystość wiary, żyjący jeszcze św. Aleksander zwołał synod, na którym około stu biskupów potępiło naukę Ariusza. Znalazł on jednak potężnych protektorów, nawet w samym cesarzu Konstancynie Wielkim, a przede wszystkim w jego następcy - Konstancjuszu, który rozpoczął bezwzględną walkę z przeciwnikami arianizmu. Dla ustalenia, po czyjej stronie jest prawda, Antoni udał się do Aleksandrii, gdzie biskupem był wówczas św. Atanazy. Po rozmowach z nim stał się żarliwym obrońcą czystości wiary wśród swoich uczniów.

Cieszył się wielkim poważaniem. Korespondował m.in. z cesarzem Konstancynem Wielkim i jego synami. Zachowane listy Antoniego do mnichów zawierają głównie nauki moralne - szczególny nacisk kładzie w nich na poszukiwanie indywidualnej drogi do doskonałości, wsparte lekturą Pisma św. Według podania św. Antoni zmarł 17 stycznia 356 roku w wieku 105 lat. Życie św. Antoniego było przykładem dla wielu nie tylko w Egipcie, ale i w innych stronach chrześcijańskiego świata. Jego kult rychło rozprzestrzenił się na całym Wschodzie. [za brewiarz.pl]

Intencje Mszalne

Niedziela 13.01 – święto Chrztu Pańskiego

- 8:00** + Bartosza Flaka, Łukasza Zająca, Teodorę i Józefa Kożuchów, Walerię Ściubidło, Stanisława Matysiaka, Stanisławę i Wojciecha Flaków
- 10:00** 1.) + Jerzego (14 r.) Kwierendacza, Helenę, Wacława, Andrzeja Kwierendaczów, Stanisławę Kędziora i zmarłych z rodziny Praskich, Jacka Organę
2.) + Józefa Marczyka (r.), Danutę Marczyk, Marcina i Antoninę Marczyków, Marcina i Stanisławę Adamików, Stanisława Płaszczymakę
- 12:00** Za parafian
- 17:00** + Józefa Ułamka (5 r.), Helenę i Lucjana Pasternaków, ks. Grzegorza, Natalię i Bronisława Ułamków, Władysławę i Józefa Paruzelów

Poniedziałek 14.01

- 18:00** 1.) + Mariannę Trzepizur od wnuków Darka, Renaty, Tomka i prawnucząt
2.) + Jerzego Gajowczyka od koleżanek i kolegów ze Szkoły Podstawowej we Wręczy z rocznika 55.

Wtorek 15.01

- 17:00** + Ewę Majchrzak od cioci Bogusi z dziećmi
- 18:00** + Daniełę Tukaj od sąsiadów Słowików z rodziną

Środa 16.01

- 7:00** + Kazimierę Adamik od Zakładu Pogrzebowego „Nekro”
- 18:00** 1.) W intencjach znajdujących się w skrzynce modlitewnej
2.) O Boże błóg. dla fundatorów i budowniczych organów piszczałkowych
3.) + Zdzisława Drewniaka (23 r.), Walentynę, Władysława i Jerzego Drewniaków, Emilię i Stanisława Wróblów
4.) + Danutę Marczyk od Elżbiety i Waldka z dziećmi oraz Wiesława z dziećmi
5.) + Kasię Zajęc, Jana Zająca, Jana Nawrota
6.) + Kazimierza (10 r.) i Stanisławę Pilarzów, Lucjana, Eufrozynę i Janinę Soluchów
7.) + Kazimierza Smolisa
8.) + Stanisławę Pilarz od chrześnicy Anny
9.) + Wincentego Kindla od chrzestnej
10.) + Annę i Walentego Sygudów, Józefę i Kacpra Pietrzaków
11.) + Feliksę (r.), Piotra, Stanisława Piskorków, Mariana Rykałę, Jerzego Centkowskiego
12.) O Boże błogosławieństwo dla Magdaleny z okazji 18. urodzin

Czwartek 17.01 – wspomnienie św. Antoniego, opata

Dzień Dialogu Chrześcijańsko-Żydowskiego

- 7:00** + Cecylię Paruzel od Zakładu Pogrzebowego „Gibert”
- 18:00** + Tadeusza Pietrzaka od wnuczka Łukasza z Olą i Helenką

Rozpoczęcie Tygodnia Modlitw o Jedność Chrześcijan

Piątek 18.01

- 18:00** 1.) + Danutę Marczyk od brata Ryszarda z rodziną
2.) + Stanisławę Soluch od swatki Kazimiery z rodziną
- 18:45** **Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy** (do 21:30)
od 20:00 do 21:00 – **Adoracja prowadzona**

Sobota 19.01 – wspomnienie św. Józefa Sebastiana Pelczara, biskupa

9:00 + Donatę Szymańską od chrzestnego z rodziną

15:00 O Boże błogosławieństwo dla Weroniki Maźniak z okazji 90. urodzin

18:00 + Jerzego Lizureja od Piotra Garusa z rodziną

Niedziela 20.01 – II Niedziela Zwykła

8:00 + Jadwigę (r.) i Emilianą Adamików

10:00 + Alfreda Sendala (8 r.), Annę i Feliksa Ściubidłów

12:00 Za parafian

17:00 + Wandę (10 r.), Czesławę, Dariusza, Rafała Olszewskich, Helenę Palacz

Msze św. w niedziele i święta wolne od pracy 8:00, 10:00, 12:00, 17:00

Msze św. w dni powszednie

7:00, 17:00 (w niektóre dni, według intencji mszalnych), 9:00 (soboty),

18:00 (od poniedziałku do soboty)

Nowenna do św. Józefa w środy o 18:00

Nabożeństwa I-czwartkowe i I-piątkowe o 18:40; I-sobotnie o 9:40

Krąg biblijny w każdą środę o 19:15 w domu św. Józefa; wstęp wolny

Adoracja Najświętszego Sakramentu piątek, 18:40 - 21:30

Próby chóru parafialnego czwartek, 20:00 – 21:30

Codzienna modlitwa różańcowa

W niedzielę o 7:15; od poniedziałku do piątku 7:30; w sobotę 9:40

Owiedziny chorych z obrzędem Komunii św. poza Mszą św.

Pierwsze piątki i pierwsze soboty miesiąca oraz na żądanie

Grupy Ministranci – soboty o 10:00; lektorzy – czwartek o 19:00,

Spotkania dla młodzieży – piątek o 19:00,

Akcja Katolicka – poniedziałek o 20:00,

Żywy Różaniec – pierwszy wtorek miesiąca, Dzieci Boże – sobota o 11:00, Diakonia

miłosierdzia – pierwszy wtorek miesiąca o 16:30 (kontakt: 609136447), Diakonia

wyzwolenia – pierwszy piątek miesiąca o 19:00.

Biblioteka parafialna w domu św. Józefa, czynna od 17:00 do 17:45

Księgarnia parafialna w domu św. Józefa, czynna od poniedziałku do piątku od

17:00 do 19:20 i w soboty od 11:00 do 12:00 oraz na życzenie

Kancelaria parafialna

Poniedziałek, środa i piątek po wieczornej Mszy św.; pilne sprawy - tel. 504843975

Kontakt ul. 3-Maja 4, 42-130 Wręczyca Wielka,

parafiiawreczyca.pl, tel. 34 3170213, oblubieniec@parafiiawreczyca.pl

Konto parafialne

Parafia Katolicka św. Józefa, PKO Bank Polski 66 1020 1664 0000 3802 0331 2881